

طهران

بواسطه جناب زائر صادق خان حکیم الحکماء

احبای الهی جناب حاجی آقا ملا علی اکبر جناب ناظم الحکماء میرزا ضیاء الله و میرزا شعاع الله و میرزا نعمت الله و میرزا رحمت الله پسران جناب ناظم الحکماء جناب مستشار الحکماء و ابناء ایشان میرزا شمس الدین و میرزا صدر الدین جناب میرزا سید علی اخوی جناب ناظم الحکماء ابناء ایشان میرزا سید رضا و میرزا عزیز الله و میرزا خلیل جناب میرزا سید مهدیخان اخوی دیگر جناب ناظم الحکماء ابناء ایشان میرزا عطاء الله و میرزا عزت الله جناب میرزا محمدعلیخان مستوفی شوهر همشیره جناب ناظم الحکماء میرزا عزیز الله خان پسر جناب میرزا محمدعلی مستوفی داماد جناب ناظم الحکماء میرزا بهاء الدین میرزا عین الدین جناب میرزا عبد الحسین جناب ندیم باشی جناب میرزا محمد یردی جناب حسینقلی خان سرهنگ جناب میرزا علی اکبر خان جناب میرزا عباد الله جناب مشهدی تقی ترک جناب الله وردی جناب خداوردی جناب اماموردی جناب آقا محمد گل ابراهیم جناب مشهدی محمدعلی جناب حاجی عنایت الله جناب مشهدی تقی جناب آقا یوسف جناب آقا علی اکبر علیهم بهاء الله الابهی

جناب همشیره خدیجه ضجیع جناب ناظم الحکماء عیال دیگر جناب ناظم الحکماء امه الله قدسیه صبیّه ایشان امه الله مجدیّه و امه الله زکیّه و امه الله والده شان امه الله ضجیع آقا میرزا سید علی و امه الله والده ضلعشان و صبایای ایشان امه الله بقائیّه و امه الله روحیه امه الله ضلع آقا میرزا سید مهدیخان و والده ضلعشان و امه الله صبیّه شان فروغیه امه الله همشیره جناب ناظم الحکماء امه الله ربابه امه الله ضیائیّه و امه الله ملیکه امه الله صبیّه مرحوم ملا محمدعلی علیهنّ بهاء الله الابهی

هو الله

ای جنود حیات شرق و غرب پرستش نجوم آفله نمایند و عبادت آفاق مظلّمه و از اسّ اساس شرایع مقدّسه الهیه غافل و از فضائل و کمالات دین الله ذاهل عادات و رسومی چند را ارکان شریعت الله شمردند و بر آن معتکف گشته اند و خویش را مطیع و منقاد انبیا و اولیا شمردند و همچو گمان کردند که باعلی مراقی فلاح و نجاح رسیده اند و حال آنکه در اسفل جهل زیستند و بکلی از مواهب الهیه محروم و بی نصیب گشتند و سبب این حرمان آنکه باسّ اساس اصلی پی نبردند و در ترقّی در عوالم روحانی و مقامات سامیه رحمانی نکوشیدند اساس دین الله اکتساب کمالاتست و استفاضه از فیوضات مقصد از ایمان و ایقان تزیین حقائق انسانی بفیض کمالات ربّانیست اگر این حصول نیابد حقیقت حرمانست و عذاب نیران پس بهائیان باید نظر باین امر دقیق نمایند که مانند سائر ادیان بعربده و های و هوئی و لفظ بیمعنی کفایت نمایند بلکه بجمیع شئون از خصائل و فضائل رحمانی و روش و رفتار نفوس ربّانی قیام کنند و ثابت نمایند که بهائی حقیقی هستند نه لفظ بیمعنی و بهائی اینست که شب و روز بکوشد تا در مراتب وجود ترقّی و صعود نماید و نهایت آرزوی هر یک این باشد که نوعی روش و حرکت نماید که جمیع بشر از آن مستفیض و منور گردند و نقطه نظرگاهش همواره خُلق و خوی حق باشد و روش و سلوکش سبب ترقّیات نامتناهی گردد بقدر قوه رحمت عالمیان شود و بقدر استعداد موهبت عالم انسان گردد چون باین مواهب موقّف شود میتوان گفت که بهائیتست و الا در این دور مبارک که فخر اعصار و قرونست ایمان عبارت از اقرار بوحداّیت الهیه نه بلکه قیام بجمیع شئون و کمالات ایمانست

و کلّ یدعی وصلاً بلیلی

و لیلی لا تقرّ لهم بذاکا

اذا سال الدّموع علی الخدود

تبیّن من بکا ممّن تباکا

در وقت امتحان معلوم گردد و آن روش و سلوکست حضرت اعلیٰ روحی له الفداء و جمال ابهی کینونتی لقدوم احبائه الفداء جمیع ماها را بروش و سلوک دلالت و بجانفشانی هدایت فرمودند که چگونه باید از راحت و آسایش و خوشی خویش بیزار گردیم و بجهت فوز و فلاح دیگران جان نثار کنیم آن ذات مقدّس با وجود علوّ ذات و سموّ حقیقت خویش بجهت هدایت ما تحمّل غلّ و زنجیر نمود و در مدّت زندگانی در اینجهان فانی آنی نیاسود و دقیقهئی راحت نفرمود و سر بیالین سکون و آرام نهاد و در جمیع ایام در محن و آلام بود آیا حال چگونه سزاوار است که ما قیام نمائیم البتّه انصاف چنین اقتضا نماید که این تخم پاک افشاندن را آبیاری کنیم و آن نهالهای مغروسه را باغبانی نمائیم و بکلی خود را فدای عالم انسانی نمائیم تا روی زمین بهشت برین گردد و وجه غیرا جنّت ابهی شود والاّ عاقبت حرمان عظیمست و خسران مبین و علیکم التّحیّة و التّناء

الهی الهی قد انشئت بقدرتک خلقاً جدیداً و خلقت و برئت و احدثت کوراً سدیداً و خلقت السّماء و زینتها بمصایح الهدی و مهّدت ارضاً بیضاء و بقعة مبارکة نوراء و طرّزتها بحدائق غلبا و موجت البحار و اجریت الانهار و امطرت السّحاب و انقمت الرّیاض و انبت العصف و الرّیحان فبدأت من کلّ فاکهة زوجان و ارسلت الرّیاح مبشّرات برحمتک الکبریٰ و اشرقت الارض بنور موهبتک العظمیٰ و حشرت الخلق الجدید فی هذا العصر المجید و تجلّیت علیهم بانوار فیضک الابدیّ الاشراق و هدیتهم الی منهج الوفاق حتّی یتنوّر بهم الآفاق فی یوم الميثاق ربّ اشدّد ازورهم و قوّ ظهورهم و کمل سرورهم و تمّم نورهم و اشرح صدورهم بتوفیقاتک الصّمدانیّة حتّی یکنونوا نجوماً نورانیّة فی الآفاق الظّلمانیّة انک انت القویّ المقتدر العزیز الکریم و انک انت الرّحمن الرّحیم ع ع